

med Landbrugsministeren om, at der ikke er Krise i Danmark, og at høre, om den højtærede Statsminister ogsaa tror, at en Arbejdsløn paa en halv Snes Øre i Timen for en 14 Timers Arbejdsdag var mere ideel og gavnligere for Landet end den nuværende Tilstand.

Vi ønsker ligesom Skotøjsarbejderne, der var hos Ministeren, baade at Importreguleringen skal fortsættes for de Fag, der nu har den, og at den skal gennemføres for andre Fag, der trænger dertil. Jeg ved, at man nu og da anfører som Argument mod Importreguleringen, at den hindrer Prisfald. Det kan der være noget i. Man er ikke i Stand til, naar man lever under et kapitalistisk System, at se ind i alle Detailler i Fagene; men naar man ikke er i Stand til at udnytte Prisfaldet i Raa-varerne, og hvad der i øvrigt maatte udøve Indflydelse paa Varepriserne; er det det højtærede Ministeriums egen Skyld. Vi har netop foreslaaet en stærkere Kontrol i saa Henseende, og naar vi har udtalt Ønsket om en fortsat og udvidet Importregulering, saa har vi fremdeles Ønsket om dertil at knytte gennemgribende Foranstaltninger, saaledes at Befolkningen sikres, at den Nedgang, den maatte have Krav paa ved Raavarernes Fald eller Arbejdslønnens Fald eller ved andre Omstændigheder, ogsaa skal komme Befolkningen til gode.

Som jeg alt har sagt, er for Skotøjsindustriens Vedkommende Virkningerne af Loven af 4. August 1922 i væsentlig Grad blevet elimineret ved Ministeriets nye Bestemmelser i Oktober Maaned, da man egentlig var i Færd med at ophæve det hele. Der indførtes, straks efter at Loven var vedtaget, alt for store Mængder, gaves alt for rigeligt Indførselstilladelser, hvilket havde til Følge, at man i Oktober Maaned omtrent havde udnyttet den Mængde, som man var blevet enig om at ansætte som Indførselstal for en Periode. Deraf fulgte, at man for at have noget at give Bevillinger paa i de kommende Maaneder i alt for høj Grad maatte forøge den Importmængde, som man i Lovens Levetid vilde tillade. Hertil kommer saa for Skotøjsindustriens Vedkommende — hvad der har nogen Interesse, naar man taler om, at der ingen Virkninger er at spore af Importreguleringen —, at der i høj Grad gælder Sæsonbestemmelser for Skotøjshandelen: man har en Efteraars- og Vintersæson samt en Foraars- og Sommersæson, to Perioder, til hvilke Indkøbene og Produktionen forberedes længe i Forvejen. Og da vi i August vedtog Loven om Importreguleringen, var Efteraars- og Vinter-

varerne allerede bestilt, saaledes at Loven ikke fik nogen Virkning paa denne Handel; i nogen Grad forøgedes den danske Produktion af Hensyn til Efteraars- og Vintermarkedet, men ikke i den Udstrækning, som Tilfældet vilde være blevet, hvis Loven var blevet vedtaget tidligere. Nu skal Loven bortfalde den 31. Marts, hvilket betyder, at ingen, som ikke vil, behøver at beskæftige sig med Indkøb af dansk Fodtøj til Foraars- og Sommersæsonen; thi det vil være tidsnok at faa det, naar Importreguleringsloven bortfalder. Som Følge deraf vil der heller ikke i den tilbageværende Del af Perioden blive nogen som helst Gang i den danske Skotøjsindustri. Det er utvivlsomt fuldkommen rigtigt, naar der fra Fabrikernes Side bebudes, at en Standsning efterhaanden er det mest nærliggende.

Dog maa jeg sige, at *noget* Fremskridt bragte Loven ogsaa for Skotøjsarbejderne: Beskæftigelsesgraden er efter en Redegørelse, som Handelsministeriet selv har udarbejdet, blevet forøget, og Tallet paa arbejdsløse er faldet fra 800 i Begyndelsen af August til 400—500 i Begyndelsen af Oktober, for saa igen at stige noget efter den delvise Op-hævelse af Loven i de derefter følgende Maaneder, da Importen forøgedes saa stærkt. Fik man imidlertid stabile Forhold for denne Industri, og fik tilrettelagt en Import som i normale Aar — ikke en fuldkommen Udelukkelse af fremmed Skotøj, men en Import som i normale Aar —, er der ingen Tvivl om, at man vilde være i Stand til at redde den danske Skotøjsindustri, som med de Konjunkturer, der har været i den senere Tid, har været i Stand til i ikke ringe Grad at nedsætte Priserne. Men en Konkurrence i dette som i andre Fag med Lande, hvor Arbejdslønnen er en Tiendedel eller mindre end en Tiendedel af den danske, kan selvfølgelig ikke gennemføres — en Konkurrence paa dette Grundlag har heller ikke noget at gøre med sund og reel Konkurrence.

For Tobaksindustriens Vedkommende har Virkningerne været betydelig bedre end for Skotøjsindustrien; endskønt Landet, da Loven gennemførtes, var fyldt med fremmede Varer i Millionvis, er Arbejdsløshedstallet indenfor denne Industri alligevel blevet reduceret med ca. 1.000. Men ogsaa her vilde Forholdene i endnu betydeligere Grad forbedres, hvis Sagen laa fast, hvis man vidste, at man havde en længere Periode at raade over, hvor Importen var begrænset til noget over det normale; saa vilde Fabrikkerne kunne indrette sig med denne længere Periode